

Na čemu rade sveci s neba?

Kada sveci dospiju u nebo, ne prestaju brinuti za one koje su ostavili na zemlji. Koriste se malenim ili velikim uslugama kako bi prenijeli Božji poziv dušama. Pronalazak izgubljene kontaktne leće ili kofera dovodi do neočekivanog susreta s Isusom Kristom. Mislim da je to u osnovi ono na čemu sveti Josemaria s neba radi.

1.07.2012.

Sveci žive svoj život na ovome svijetu kako bi voljeli Boga i druge ljude, oponašajući Isusa Krista, koji je "išao svijetom čineći dobro". Ali kada dođu u Nebo, Katekizam Katoličke Crkve (no. 2683) kaže nam da oni "konstantno brinu za one koje su ostavili na zemlji (...) Njihov zagovor je njihova najuzvišenija služba u Božjem planu. Mi možemo i trebamo tražiti njihov zagovor za nas i za cijeli svijet." Izgleda zaista da im na Nebu Bog daruje mogućnost da nastave misiju koju su vršili ovdje dolje, ali još plodonosnije. "S Neba ću vam moći bolje pomagati," sveti Josemaria nam je rekao na kraju svoga života i istovremeno nas je tražio da se molimo da može "preskočiti preko" čistilišta. Radeći s tim svecem više od 20 godina, otkrio sam da je bio u pravu. Pomoć koju je davao svima oko sebe bila je ogromna, kao i pomoć koju je davao milijunima ljudi kroz svoje knjige. Ali od trenutka kada je prešao u

Nebo, njegova se pomoć umnožila i dospio je do ogromnog broja ljudi kroz svoj zagovor pred Bogom za njihove velike i male potrebe. A najznačajnija stvar od svega je ta: da je ako je, na primjer, posredovao za djevojku da pronade kontaktne leće koje je izgubila u autobusu, u isto vrijeme dotaknuo njezino srce da prihvati Isusa Krista.

Aspekt koji me najsnažnije pogodio je da milosti dobivene po zagovoru svetog Josemarije gotovo uvijek imaju dvije strane. One nisu samo rješavanje problema, nego i ostavljaju svjetlo, duhovni rezultat u ljudima koji ga zazivaju.

Novo značenje nečega dobro poznatog

Misija koju je Bog povjerio svetom Josemariji Escriva 2.listopada 1928., bila je da osnuje Opus Dei, put svetosti kroz svakodnevni rad i ispunjavanje svakodnevnih

kršćanskih dužnosti. S Isusom Kristom dobro poznata panorama svakodnevnog života dobiva neočekivano novo značenje, nesumnjivu veličinu, biva obasjana izbaviteljskom ljubavlju našega Gospodina. Čitajući pisma koja govore o milostima dobivenima po zagovoru svetog Josemarije, nalazimo nevjerojatno raznolike situacije: od kućanica koje se bore s nekim malim kućnim problemima, do ovisnika o drogama i ljudi sklonih samoubojstvu. Neka pisma govore o groznim pričama naizgled bezizlaznih uništenih života. Druga govore o borbama s bolesti ili ljudima koji su dobili posao ili pronašli nešto što su izgubili... Uz to, većina njih priča o povratku Bogu, ponekad nakon života kojega su živjeli jako daleko od vjere.

Obične milosti

Što ove ispovijedi milosti dobivenih kroz zagovor svetog Josemarije imaju zajedničko? Nekoliko stvari. Na prvom mjestu, nešto je “čudesno” u vezi njih: ona ne uključuju iznimne ili paranormalne fenomene, iako među njima ima svakako događaja koja su znanstveno neobjašnjivi. One uključuju, posebno, iznimna izlječenja koja su dokazana i verificirana, ispovijesti koje su skupljene i objavljene u drugoj knjizi. Ali generalno, kao sto kažem, milosti pripisane svetom Josemariji su vrlo “obične”.

Pobožnost da; praznovjerje ne

To spada u poruku i način života svetog Josemarije, osnivača Opusa Dei, koji je bio pravi “apostol svakodnevnog običnog života”. On je rekao za sebe da on nije “željan čuda” i da izbjegava bilo što što bi zvučalo kao “čudesno” ili “čudo”. U *Putu*, svojoj najpopularnijoj knjizi,

napisao je: “Ja nisam za čuda. Rekao sam ti da u Evandjelju mogu naći više nego dovoljno da potvrdim svoju vjeru” (no. 583). Vjerovao je iznad svega u dnevna čuda Euharistije, sakramenata i milosrđe. I s neba je nastavio učiti ljude kako da otkriju Isusa Krista u svakodnevnom životu, kako nitko ne bi brzopleto pretpostavio da će Bog intervenirati da ga spasi od nevolja. “Čuda,” rekao je u homiliji, “su znak spasonosne Božje snage, ne lijek za nekompetenciju niti lagani način da se izbjegne napor. Čudo koje Bog traži od vas je da ustrajete u svom kršćanskom i božanskom poslanju, posvećujući svakodnevni posao: čudo pretvaranja pripovijesti svakodnevnog života u herojsku poeziju ljubavlju koju stavljate u svoj uobičajeni rad. Tu Bog čeka na vas. On očekuje da budete odgovorna osoba, s gorljivošću apostola i kompetencijom dobrog radnika” (*Susret s Kristom*, 50). To je druga

stvar koja ga je karakterizirala: jedinstvo njegova života i njegovo vjere. Smatrao je da je besmisleno da se neki obraćaju svecima za rješavanje problema, dok vode život odvojen od Boga, bez i najmanje namjere da se poprave. Takav stav, nažalost, dovodi neke ljude da brkaju pobožnost s praznovjerjem.

Sveci su “Kristove ruke”

Naš Bog nikada ne ignorira naše potrebe: on uvijek pruža svoje ruke prema nama. Prema popularnoj priči, u jednoj crkvi u Njemačkoj je veliko raspelo. Crkva je bila bombardirana i figura Krista je izgubila ruke. Natpis je naknadno dodan na Križ: “Nemam ruku osim tvojih”. Sveci su ruke koje Krist koristi da bi nam pomagao. Možda nam ova nova knjiga može pomoći da razmislimo da Gospodin traži i nas da mu pružimo svoje ruke.

Mons. Joaquin Alonso, predgovor knjige *Favores que pedimos a los santos* koju je napisao Mons. Flavio Capucci, Madrid: Palabra, 2012.

Mons. Alonso bio je teološki konzultant Kongregacije za kauze svetaca. Mnogo godina bio je jedan od najbližih suradnika svetog Josemarije u vođenju Opusa Dei.

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/na-cemu-rade-sveci-s-neba/](https://opusdei.org/hr-hr/article/na-cemu-rade-sveci-s-neba/)
(4.04.2025.)